

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 163.

Anden Session.

58de Møde.

Torsdagen den 10de Januar.

(Fortsat).

Thalbitzer (fortsat): Sntve viser sig nemlig ikke strax, men denne farlige Sygdom bryder ud paa eengang; Hesten kan være tilsyneladende rask, og saa bryder Sygdommen pludseligt ud af Næseborerne, og da bliver den efter de gjældende Anordninger strax dræbt. For de Udredere, der have denne Skjæbne, vilde jeg tillade mig at anmode de høitagtede Ministre, som her ere tilstede idag, om de ikke ville udtale sig om, om der kan være nogen Forventning om, at disse Udredere, der have havt denne Skjæbne, muligens kunde erholde nogen Godtgjørelse, idetmindste at de kunde blive satte lige med dem, hvis Heste ere faldne i Krigen, da det er meget let at bevise, naar sllige Heste ere komne fra Armeen, og Sygdommen alene er udbrudt hos dem, uden at nogen af de andre Heste paa de Gaarde, hvortil de ere komne, have havt Sygdommen eller kun have faaet den, efter at være blevne smittede af dem, der ere komne fra Armeen. Dette Tilfælde er meget let at bevise, og da Hestene i Statens Tjeneste have faaet denne Sygdom og have havt den med i Kroppen, naar de ere blevne afleverede, og tillige da Staten yderligere skrider til at lade saadanne Heste slaae ihjel for Udrederne, saa mener jeg ogsaa . . .

Formanden: Jeg maatte maaskee gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at et saadant specielt Tilfælde dog vistnok ligger udenfor denne Sag, forsaavidt det ligesom gjøres til Gjenstand for en Forespørgsel eller Interpellation til Ministeriet.

Thalbitzer: Jeg beder om Forladelse. Det er ikke min Mening at gjøre det til en

Interpellation, men blot at bringe Sagen under Discussion; thi jeg troer, at det er temmelig bekjendt, at dette Tilfælde har fundet Sted paa flere Steder, og, da der er stillet et Forslag til for Fremtiden at sikkre de Udredere, som modtage Hestene og ere uskyldige i, at saadanne Uheld indtræffe, saa at der formelig skulde indføres en Assurance af Hestene, saa har jeg troet, at dette Tilfælde laa temmelig nær, og derved fundet mig foranlediget til at omtale det; thi jeg ønskede gjerne, at nogle af Thingets Medlemmer vilde tage denne Sag under Overveielse, da jeg havde ifinde, dersom flere af de ærede Medlemmer vilde slutte sig til mig, at stille et Vædringsforslag til § 2, hvor Sagen egentlig hører hjemme, og derfor troede jeg, at det var nødvendigt, at jeg bragte det under Omtale nu, da Vædringsforslaget ellers ikke godt kunde komme frem.

Formanden: Ja, som Exempel paa, at den foreslaaede Sikkerhed for Udredningsdistricterne kunde være hensigtsmæssig, kan det vistnok paaberaabes; men jeg troer ogsaa, at det er Alt, hvad man kan benytte det til her.

Kierkegaard: Jeg vilde gjerne bede om Tilladelse til kun at tilføie nogle ganske faa Bemærkninger, og da allerførst bede om at turde gjøre opmærksom paa, med Hensyn til de ærede Medlemmer af Forsamlingen, som maatte ønske det gjort gjældende saasnart som muligt, at Anskaffelsen og Underholdningen af meerrømmelte Heste skal være en Statsbyrde, at dette ved den Redaction, som er fulgt i det af mig fremsatte Forslag, allerede der er indeholdt og tilkjendegivet, idet der udtrykkelig staaer „til Dækning af de Udgifter“ o. s. v., medens det i Udskiftets Paragraph hedder „til Lettelse ved Bestridelsen af de Udgifter“, „til Hjælp“ o. s. v., og at altsaa, som en Folge af Vedtagelsen af dette Vædringsforslag, der-